Weaving life 1 of 4, Careful who you offend – 21jan2023
Het leven samenweven 1 van 4, Pas op wie je beledigt - 21jan2023

Hallo allemaal,
Hoe langer ik leef, hoe meer ik zie dat de Vader God alle elementen van het leven samenweeft om Zijn betrokkenheid bij elk detail te openbaren.

Het is alsof Hij op subtiele manieren naar ons knipoogt, wat, indien opgemerkt, betekent dat Hij zegt: "Ik ben hier". Deze 'knipogen van God' geven ons zekerheid en vertrouwen in Zijn vermogen om het weefsel van ons leven samen te weven.

Bedoeld voor kwaad?
Deze serie onderzoekt de levens van 4 situaties die de Heer gebruikte om Zijn wil gedaan te krijgen, soms ondanks henzelf. Soms kunnen we pas na de gebeurtenis(sen) terugkijken en Zijn hand aan het werk zien.

Een voorbeeld is Jozef, die we voor het eerst zien als een arrogante 17-jarige. In Genesis 37 heeft hij het lef om profetische dromen te delen met zijn familie, inclusief zijn jaloerse oudere broers. Hoewel hij veel jonger was, was hij hun baas en duidelijk de favoriet van hun vader. Ze verkochten hem als slaaf, logen tegen hun vader dat hij gedood was, en gingen de volgende 13 jaar hun gang.

Je kent het verhaal: verkocht aan Potifar, bevorderd om zijn huishouden te leiden, vals beschuldigd, gevangen gezet, bevorderd om de gevangenis te leiden, dromen geïnterpreteerd, voor Farao gebracht, belast met de zorg voor Egypte, voor de hongersnood die 7 jaar later was voorspeld.

Toen zijn broers naar Egypte kwamen om voedsel te kopen in het tweede jaar van de hongersnood*, onthulde Jozef wie hij was. In Genesis 50:20 zegt Jozef als hij terugkijkt op deze gebeurtenissen: "Jullie hebben kwaad tegen mij gedacht, maar God heeft dat ten goede gedacht." *45:6

Het Hebreeuws is duidelijker en kan zo vertaald worden: "Jij bedacht het kwaad, maar God verwierp jullie plannen met Zijn eigen gedachten, en keerde het ten goede." Een andere vertaling zegt het zo: "Jullie bedoelden het kwaad, maar God weefde het samen om het goed te maken."

Deze serie gaat over hoe God dingen samenweeft.
Ik hoop dat het ons zal doen stilstaan en we terugkijken, en vervolgens naar het heden, om Zijn hand aan het werk te zien, die de elementen van ons leven in elkaar weeft.

Situatie 1: David en Bathseba
In 2Samuël 11:1 wordt ons verteld "in de lente als koningen ten strijde trekken" zond David zijn leger uit, maar hij bleef in de stad. Dit is de eerste aanwijzing dat er iets mis gaat - hij was niet waar hij moest zijn, deed niet wat hij moest doen.

Het gevolg was dat hij wat vrije tijd over had, en zoals bij veel mannen gebeurt als ze zich vervelen, gingen zijn gedachten uit naar vrouwen. Hij zag Bathseba, de vrouw van Uriah, zich baden op haar dak.

Je kent het verhaal vast wel: Hij nam Bathseba, maakt haar zwanger, liet haar man vooraan in het leger zetten zodat hij gedood zou worden. Hierdoor kon hij met de weduwe trouwen. Nathan confronteerde hem ermee, en zijn zonde werd hem vergeven - we hebben Psalm 51 die hij schreef in zijn berouw. Vooral vers 12 springt eruit: "Schep in mij een rein hart, o God, en vernieuw een vaste geest in mij."

Wie let er op?
In deze tijd had Koning David verschillende koninklijke adviseurs, de belangrijkste onder hen was Ahithophel. Ahithophels wijsheid was legendarisch en koning David vertrouwde hem zeer.

David's zoon Absalom kwam in opstand, zoals 2Samuël hoofdstuk 15-17 ons vertelt. Ahithophel raakte betrokken bij het complot tegen David en gaf hem opzettelijk slechte raad, wat de rebellen in de kaart speelde. Uiteindelijk volgden de rebellen zijn advies echter niet op en omdat hij wist dat de zaak verloren was, pleegde hij zelfmoord door zich op te hangen.

Hij was de hele zaak begonnen door Absalom aan te moedigen in opstand te komen, hem raad te geven hoe dat te doen, de moord op de koning te plannen en elke mogelijkheid tot verzoening te verpesten. Waarom?

De duivel zit in de details
Er is een Amerikaanse uitdrukking die andere landen ook hebben, of iets dergelijks: *De duivel zit in de details*. Die uitdrukking wordt gebruikt om uit te leggen dat een plan er geweldig uitziet, maar dat het echte werk en de echte problemen komen bij de uitvoering van het plan. In dit geval is het gezegde heel letterlijk: De duivel zat echt in de details van het complot tegen David.

In 2Samuël 11:3 wordt ons verteld dat Bathseba de dochter was van Eliam. Dat is interessant genoeg, maar wanneer we 2Samuël 23:34 lezen, lezen we dat Eliams vader niemand minder was dan Davids favoriete raadsman, Ahithophel. Dat betekent dat Bathseba de kleindochter van Ahithophel was.

Waarom kwam Ahithophel in opstand tegen koning David?
Omdat hij de hele lelijke waarheid gezien had. Zijn baas, de koning, nam zijn kleindochter voor zichzelf en vernietigde daarmee alle respect dat hij voor de koning had. De man van zijn kleindochter vermoord, zodat de koning zijn affaire en haar zwangerschap kon verbergen. Hij droeg die aanstoot in zijn hart waar het haat werd, en waardoor hij uiteindelijk de dood van zijn baas de koning beraamde.

Het punt van elk van de 4 situaties die we zullen onderzoeken is hoe God dingen samenweeft om Zijn grotere wil gedaan te krijgen, soms ondanks onszelf. Het gaat niet om Ahithophel en Absalom en hun complot.

Nee, het gaat over het vermogen van God de Vader om ons Salomo te geven, de wijste van alle mannen van het Oude Testament. Ondanks Davids zonde en bedrog schonk de Vader God ons Salomo uit een huwelijk dat in de slechtste omstandigheden was gesloten.

Dat Salomo een hechte en liefdevolle relatie had met zijn vader (David) en moeder (Bathseba) blijkt uit de eerste 9 hoofdstukken van Spreuken.

In die eerste 9 hoofdstukken citeert Salomo wat zijn vader hem vertelde. Spreuken 1:1-8 maakt het duidelijk:

"Mijn zoon, luister naar het onderricht van uw vader, laat de wet (Thora) van uw moeder niet in de steek." (Hij herhaalt het gebod om de woorden van zijn moeder niet te vergeten in 6:20).

Door de eerste 3 hoofdstukken heen zegt hij herhaaldelijk 'Mijn zoon', terwijl hij zijn vader koning David citeert. En in hoofdstuk 4:3-5 schrijft Salomo: "Ik was de zoon van mijn vader, teder en geliefd in de ogen van mijn moeder (Bathseba).... Hij leerde mij zeggen... mijn zoon... verwerf wijsheid en met wijsheid krijg verstand..."

Is het een wonder, opgroeiende in dit liefdevolle gezin met zulke toegewijde ouders die hem vertelden dat hij wijsheid moest krijgen, dat toen de Heer aan de jonge koning verscheen en hem vroeg wat hij wilde, Salomo zei dat hij wijsheid en begrip wilde (1Koningen 3:1-10)?

Laten we bemoedigd worden dat, hoe erg we het ook verknoeien, hoe slecht de omstandigheden ook zijn die we hebben veroorzaakt en wat er van die omstandigheden terecht is gekomen, de Heer nog steeds in staat is zijn wil te volbrengen.

Meer nog, om zegen uit onze puinhoop te halen!

Kijk hoe de Vader de draden van jouw leven in elkaar weeft, en bedenk dat David stierf voordat hij zijn zoon de troon van Israël zag bestijgen. De Heer was trouw ondanks Davids vleselijkheid, ondanks zijn zonden, om Zijn wil te volbrengen. Het duurde langer dan Davids leven om het te volbrengen, maar Hij bracht Zijn wil wel degelijk in vervulling.

Kijk niet langer naar jezelf en bid 'zegen deze puinhoop', en pak het leven aan in vertrouwen op het vermogen van de Vader om alles tot zegen te verweven.

Volgende week een nieuw voorbeeld,
tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Weaving life 2 of 4. Promises and a long memory– 28jan2023
Het leven weven, 2 van 4. Beloften en een lang geheugen- 28jan2023

Hallo allemaal,
Dit is het verhaal van Gods lange geheugen; Zijn vermogen om Zijn beloften na te komen. Als je het idee hebt dat de Heer je beloften heeft gedaan over een geliefde, maar je ziet het nog niet gebeuren, dan zal dit je bemoedigen. Als jij je afvraagt of iets wat jou beloofd is ooit zal gebeuren, zal dit jou bemoedigen.

De tijd is ongeveer 1400 voor Christus
Exodus 17 vertelt ons dat Israël net door de Zee was gekomen als een gloednieuwe natie, om aan te komen in Rephidim, wat in het Hebreeuws betekent: 'Rustplaats'. Eén probleem: ze hadden geen water.

De Heer vertelde Mozes dat Hij op een rots zou moeten gaan staan, en droeg Mozes op één keer met zijn staf op de rots te slaan, en die zou water geven. De symboliek is prachtig. De rots en de Heer die erop staat is een type van Christus Jezus. Het één keer slaan op de rots met de staf (Woord van God/profetie) was een type van het kruis, waardoor water (de Heilige Geest) werd uitgestort uit de rots. Het water leste de dorst van het volk.

Later, in Numeri 20:8, zou Mozes in een andere situatie als deze terechtkomen, en de Heer zei hem deze keer slechts tot de rots te spreken en deze zou water voortbrengen. Het eerste voorbeeld vereiste dat de rots werd geslagen, als een type van Jezus aan het kruis, maar verlossing is geloven in het hart en dan met de mond belijden dat Jezus Heer is.

Daarom moest hij deze 2e keer gewoon tot de rots spreken om water te brengen. Omdat hij verstrikt raakte in de twist van het volk, sloeg hij de rots zoals bij de eerste keer, in een ernstige schending van wat hij wist van de Heer, Zijn heilsplan. Het was in feite eerder een belediging in het gezicht van de Heer. Door die zonde oordeelde de Heer hem en verbood hem het Beloofde Land binnen te gaan. Hoe meer je weet, hoe smaller de genade in sommige dingen is.

Onmiddellijk nadat Mozes op de rots sloeg en er water uit kwam...
werd Israël aangevallen door hun neven de Amalekieten, in Exodus 17:8. Genesis 36:12 vertelt ons dat Amalek de buitenechtelijke zoon van Esau was, en het waren zijn nakomelingen die hun neven het nieuw gevormde Israël aanvielen. Het was een hinderlaag, wordt ons verteld.

In Exodus 17:10-15 staat dat de strijd tussen de neven zo lang en hevig was dat hij de hele dag woedde. Ons wordt ook verteld dat zolang Mozes zijn handen omhoog hield Israël de overhand had, maar toen hij moe werd en zijn handen liet zakken, begon Amalek te winnen.

De oplossing was dat Aäron en Hur Mozes op een rots lieten zitten, en zij hielden zijn handen omhoog. Opnieuw is dit een voorafschaduwing van redding: Mozes betekent 'uit de rivier getrokken', omdat hij uit de rivier werd getrokken om gehoor te geven aan een hogere roeping, waarbij hij in rust op de Rots ging zitten.

Verder betekent Aäron 'kracht' of 'verheven' of 'sterk' en de wortel van Hur (harar) betekent een bron van hitte of branden. De afgeleide betekent 'gat of spelonk', zoals waar men een vuur zou bouwen om de plaats te verwarmen, de bron van vuur.

Zo zien we de uitgetrokkene, gezeten op de rots van zijn heil, aan de ene kant sterk/verheven, terwijl hij aan de andere kant brandt van ijver voor de Heer, de strijd winnend! Hier zien we een verlossende naam aan de Heer gegeven, Jehovah-Nissi, de Heer mijn overwinningsvaandel.

Als gevolg van de hinderlaag van Amalek vertellen de verzen 14-16 ons dat de Heer aan Mozes belooft dat Hij door alle generaties heen oorlog zal voeren tegen Amalek, totdat zij volledig zijn weggevaagd.

400 jaar vooruit, naar ongeveer 1.000 v Christus.
Koning Saul regeert, en als hij eenmaal gevestigd is vertelt de Heer hem om ten strijde te trekken tegen Amalek, in 1Samuel 15:1-3 en zegt hem: "Ik herinner me wat Amalek Israël heeft aangedaan, door op de loer te liggen langs de weg toen hij (Israël) uit Egypte kwam... trek daarom ten strijde en vernietig de zondaars, de Amalekieten (v18) allemaal en alles wat ze hebben...".

Maar Saul spaarde het leven van de koning der Amalekieten,Agag en zijn familie, en het beste van de dieren. Hoewel Agag later die dag werd geëxecuteerd, is het duidelijk dat een deel van zijn familie het overleefde. Hoe weten we dat?

Weer 600 jaar vooruit, naar ongeveer 480 voor Christus.
We zijn nu ruwweg 1000 jaar na Mozes, 600 jaar na koning Saul, en we vinden een zekere man genaamd Haman die Joodse mensen haat. Je kent het verhaal; Haman beraamt een plan tegen het Joodse volk, en legt een val, niet beseffend dat de koningin Joods is. Door haar moed, met gevaar voor eigen leven, wordt het complot onthuld en wordt Haman terechtgesteld aan de galg die hij had klaargemaakt voor Esthers oom Mordechai.

We kunnen ons afvragen waarom het boek Esther in onze Bijbel staat. Het is het enige boek in de Bijbel waarin God niet wordt genoemd, en het bevat geen geboorte van belangrijke personen in het geslacht van Jezus. Ik denk dat één van de redenen waarom de Heer ervoor gezorgd heeft dat het in onze Bijbel staat, is om het lange geheugen en de trouw van de Heer te tonen.

Haman wordt in Esther 5 keer geïdentificeerd als "Haman de Agagiet". (3:1, 10; 8:3, 5; 9:24) Agag, zoals jij je zult herinneren, was de koning die Saul zo'n 600 jaar eerder had gespaard. Zijn overlevende familie hield de naam levend, tot in het boek Esther, nog steeds gebonden door die haat tegen neef Israël.

Haman de Agagiet had dezelfde haat die Amalek zo lang geleden koesterde, in de oorspronkelijke hinderlaag tegen Israël. Het was de poëtische rechtvaardigheid van de Heer dat Haman ook een val, een hinderlaag had gelegd voor het Joodse volk, en opnieuw zegevierde de Heer. Het feest van Purim viert dit, de uiteindelijke overwinning van de Heer op de Amalekieten.

Onze les?
Velen van ons hebben beloften van de Heer ontvangen over van alles, van ons eigen leven tot het eeuwige lot van dierbaren. Soms worden we ongerust of bezorgd als we omstandigheden zien die in strijd zijn met de belofte.

De omstandigheden zijn geen indicator voor de voortgang van het woord van de Heer aan jou. Hebreeën 11:13 noemt verschillende mensen met een groot geloof en concludeert: "Deze allen zijn in geloof gestorven,zonder de beloften gekregen te hebben..."

Of je leeft of sterft heeft geen invloed op de beloften van God. Je bent al in de eeuwigheid, dus als je een belofte of roeping op je leven hebt en het gaat niet gebeuren in dit tijdperk, geef het 200 of 500 jaar. Zijn woord zal uitkomen.

Hij zal doen wat Hij beloofd heeft, dus rust daarin. Stop met proberen het uit te zoeken, en rust. Kom tot het einde van jezelf, en rust. Stop ermee. Blijf in Zijn rust. Ga terug naar de oorspronkelijke belofte en vind die vrede weer. Laat Hem het afhandelen.

Hij zal het doen! Hij heeft een lang geheugen en is geen man die zou liegen.

Volgende week een andere situatie, tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en mail me op cwowi@aol.com

Weaving Life 3 of 4, helping a prostitute get settled
Het leven weven, 3 van 4, een prostituee helpen zich te vestigen

Hallo allemaal,
Heb je lang genoeg geleefd om te begrijpen hoe een kleine, alledaagse beslissing een levens veranderend effect kan hebben? Soms ten goede en soms ten kwade. Als het niet ten goede is hebben we het over de wet van de onbedoelde gevolgen. Als het wel ten goede is kijken we terug en zeggen we "Dat was God".

De zangeres Jewel heeft een liedje dat 'I Do' heet en in een van de regels staat: "Het leven kan lang duren als je de verkeerde keuze maakt." We kunnen berouw hebben, maar we moeten het nog steeds uitwandelen. Vergeving gaat over de verticale component, hoe God van ons houdt en ons vergeeft. Maar de andere component is de horizontale, het gevolg, de impact van onze beslissingen. De zonde in het verticale deel kan ons worden vergeven, maar het letsel in het horizontale deel moet tot het einde toe worden uitgeleefd- verlossing of verwoesting.

En soms kijken we naar een situatie en benaderen die op de juiste manier, met begrip van tijd en seizoen, en wachten we op onze kans.

De Moabitische vrouw genaamd Rachab was zo'n iemand, in die tijd
De hele nieuwgevormde Israëlische natie bevond zich op korte afstand van haar huis, op de binnenmuur van Jericho. Jozua stuurde 2 spionnen om inlichtingen in te winnen voor de komende strijd. Zij verbleven bij Rachab.

Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald wordt met "hoer" of is "zonah", wat vertaald kan worden met "herbergierster", en het lijdt weinig twijfel dat dit een van de redenen was waarom de 2 spionnen daar overnachtten. Maar zowel Hebreeën als Jakobus* noemen haar een 'hoer' of 'prostituee' en het Grieks kent geen variatie in de betekenis: Zij was een prostituee. Tijdens haar werkzaamheden als herbergier schijnt ze bij te verdienen. *Hebreeën 11:31, Jakobus 2:25.

Wanneer een leugen wordt geëerd
Maar het Nieuwe Testament vertelt ons dat ze een groot geloof had in de God van Israël, en het werd haar tot gerechtigheid gerekend. En ze was erg dapper. Ze loog tegen de autoriteiten toen ze de 2 spionnen verborg, en liet hen beloven dat zij en haar gezin gespaard zouden blijven.

Laat me een uitstapje maken om over haar leugen te praten. De koning van Jericho vroeg haar in Jozua 2:3-4 om de verspieders uit te leveren, maar zij vertelde hem dat ze er niet meer waren en dat ze niet wist waar ze heen waren gegaan, terwijl zij ze in feite binnen had verstopt.

In Exodus 1:15-21 zien we hoe 2 Hebreeuwse vroedvrouwen, Sifra en Pua, van de Farao de opdracht kregen om alle mannelijke pasgeborenen te doden door ze in de rivier te gooien. Zij vreesden God meer dan Farao en waren dus ongehoorzaam. Toen zij voor Farao werden geroepen, logen ze en zeiden dat de Joodse vrouwen sneller bevielen dan de Egyptische vrouwen. Verzen 20-21 vertellen ons dat God hen zegende voor hun daden en hen elk gezinnen gaf, of "gaf hen huizen" (families).

In beide gevallen gehoorzaamden de betrokkenen God en niet de mens, want de ‘koninklijke wet’ van God weegt zwaarder dan de wet van de mens. Soortgelijk gedrag is te zien bij het verbergen en redden van Joden voor de Nazi's in de Tweede Wereldoorlog. Ik heb zowel het huis van Anne Frank in Amsterdam als het huis van Corrie ten Boom in het nabijgelegen Haarlem vele malen bezocht, en ben verbaasd over Gods genade in die moeilijke tijden.

Misleiding en liegen waren nodig om het volk te beschermen tegen de nazi's. Overal in Europa doen verhalen de ronde van helden die de Joden hielpen, over vervalste documenten en zelfs valse gezondheidsrapporten, allemaal met de meer eervolle bedoeling om levens te redden tegen onrechtvaardige en goddeloze wetten die alle Joden zouden hebben vermoord.

Dit is niet bedoeld als een volledige studie van het onderwerp, alleen stof tot nadenken. Terug naar ons verhaal...

De inname van Jericho, de redding van Rachab
Je kent het verhaal, hoe Jozua de stad omcirkelde, hoe de muren vielen, en Rachab en haar familie gered werden omdat ze een rood 'verlossingskoord' uit haar raam hing om haar huis te identificeren voor het veroverende leger.

Mattheüs 1:5 vertelt ons dat een man genaamd Salmon met Rachab trouwde, een prachtig verhaal van verlossing. Sommigen speculeren dat hij een van de 2 spionnen was die bij haar bleven en haar hart, haar mogelijkheden en haar moed zagen. We weten het niet, maar we weten wel dat Salmon en Rachab trouwden en zij kreeg een zoon die Boaz heette.

Het was deze Boaz die een bedelende vrouw ontmoette, een weduwe genaamd Ruth die uit Moab kwam, hetzelfde gebied waar zijn moeder vandaan kwam. Ruth stond onder de hoede van Naomi, die zelf weduwe was, en Naomi moedigde Ruth aan iets opmerkelijks te doen voor haar tijd: ze zei haar Boaz ten huwelijk te vragen in plaats van te wachten tot hij er zelf aan toe was.

In Ruth 3:1-11 lezen we dat Naomi tegen Ruth zegt dat ze moet wachten tot Boaz slaapt, zich dan aan zijn voeten moet leggen en zijn kleren over haar heen moet trekken. Tegenwoordig zijn er in het Jodendom variaties hierop. Eén daarvan is dat de bruidegom zijn bruid bedekt met een doek, en een andere is dat bruid en bruidegom beide een gebedsmantel, een talliet, om hun schouders binden. Vroeger gooide de bruidegom zijn kleed over zijn vrouw, als symbool voor hun eenheid en dat hij nu haar 'bedekking' is.

Door Ruth op te dragen aan de voeten van Boaz te gaan liggen en zich met zijn kleding te bedekken, deed zij hem een aanzoek. Dit wordt bevestigd door de reactie van Boaz in vers 11: "Vrees niet, ik zal alles doen wat u vraagt...". Dit betekent dat Rachab de schoonmoeder van Ruth werd - hoe geweldig was het dat de Heer deze godvruchtige weduwe een nieuwe echtgenoot gaf, en meer dan dat, een schoonmoeder uit haar vaderland!

Boaz en Ruth kregen een zoon genaamd Obed, die een zoon Jesse kreeg, die een zoon David kreeg. Davids overgrootmoeder was Ruth, zijn betovergrootmoeder was Rachab.

Wie had kunnen weten dat toen de prostituee met de naam Rachab de situatie goed inschatte, in de God van Israël geloofde, de verspieders beschermde en in de familie van Israël trouwde, dat zij de overgrootmoeder van David zou zijn, en dus in het geslacht van Jezus? Wie zou dat geweten kunnen hebben? De wet van de onbedoelde gevolgen - ten goede.

Wat we zien in het leven van Rachab, Naomi en Ruth, is dat ondanks de moeilijke omstandigheden ieder het juiste deed. Het morele. Het resultaat van het juiste doen te midden van moeilijke en zelfs levensbedreigende omstandigheden, was leven. God kon alle gebeurtenissen tot iets moois verweven.

Wat we in dit verhaal zien is Gods vermogen om het leven van een prostituee te veranderen en haar te eren door in het geslacht van de verlosser te komen. We zien hoe de Heer genadig is voor een treurende weduwe in een vreemd land en haar een echtgenoot en schoonmoeder uit haar eigen land geeft. Wij zien hoe de Heer de gebeurtenissen in verschillende levens gedurende tientallen jaren verweeft om Zijn wil op aarde te verwezenlijken. Hij doet hetzelfde in onze levens, bij onze geliefden. Vertrouw op Hem. Vertrouw op Zijn verbazingwekkende genade!

Volgende week ons laatste voorbeeld, tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en mail me op cwowi@aol.com

Weaving life, Be careful what you pray for, 4 of 4 – 11feb2023
Leven weven, Wees voorzichtig met wat je bidt, 4 van 4 - 11feb2023

Hallo allemaal,
In onze studie over de Heer die ons leven weeft om Zijn wil te volbrengen, komen we nu bij ons laatste voorbeeld.

Het gaat erover dat we ons niet gedwongen voelen om Hem onder druk te zetten om elk detail van ons hart vervuld te krijgen, dat we weten wanneer we 'genoeg' moeten zeggen. Er zijn tijden dat we bidden en kreunen en Hem onder druk zetten omdat we willen dat God alles precies perfect krijgt, waarbij de resultaten vaak minder zijn dan we hadden verwacht.

Koning Hizkia is zo'n geval.
Hij was een goede en zeer opmerkelijke koning van Juda, zo briljant en toch zo gebrekkig. Het lijkt erop dat hij iemand is die probeert te doen wat juist is, die het beste in mensen gelooft, wat hem een paar keer in de problemen bracht - net als jij en ik! Niet tevreden met het werk van de Heer in zijn leven, drong hij aan op meer, en velen leden daardoor. Was hij maar in staat geweest om in de Heer te rusten en de dingen te laten zoals ze waren. Maar nee, hij moest doorgaan, God onder druk zetten voor meer.

Een beetje achtergrondinformatie
Hizkia is koning van Juda en de profeten Hosea, Micha en Jesaja zijn actief in het land. Hizkia werd geboren in ongeveer 741 voor Christus, werd koning op 25-jarige leeftijd en leefde in totaal 54 jaar; hij stierf in ongeveer 687 voor Christus. Zijn regering is goed gedocumenteerd in de archeologische verslagen, want hij maakte de poel van Siloam (Johannes 9), die in onze tijd wordt opengesteld voor publieke rondleidingen.

Tegen Juda en Hizkia verzamelde de Assyrische koning Sanherib zijn duizenden. In Jesaja 37:36 wordt ons verteld dat de Heer één engel stuurde, die 185.000 van het vijandelijke leger doodde. Vernederd en verslagen keerde Sanherib terug naar huis.

Dit kun je gewoon niet verzinnen
Na de nederlaag van de Assyriërs wordt Hizkia volgens Jesaja 38 doodziek. De Talmoed, een verzameling van mondelinge wetten (Mishnah) en geschiedenis/commentaar (Gemara), geeft het achtergrondverhaal.

Het onthult dat Jesaja tegen Hizkia zei dat hij ziek was omdat hij er niet in was geslaagd te trouwen en kinderen te krijgen volgens de goddelijke orde van de dingen, biologisch gezien, en als koning, om een erfgenaam voort te brengen. Dus stond God een ziekte toe die zijn dood tot gevolg zou hebben.

Maar toen Hizkia bad en vurig berouw toonde, veranderde de Heer van gedachten, al voordat Jesaja het paleisterrein had verlaten. (Een voorbeeld van een profetisch woord dat niet uitkwam omdat God van gedachten veranderde in antwoord op een gebed) In Jesaja 38:5 staat dat de Heer Jesaja vertelde dat Hij zijn gebed had verhoord en hem nog 15 jaar had gegeven (om een erfgenaam voort te brengen).

Over deze 15 extra jaren gaat ons verhaal.
Hizkia herstelt en trouwt, volgens de Talmoed, met Jesaja's dochter, Chefsiba, wat betekent 'de Heer verheugt zich in haar' (2Koningen 21:1). Hebben we het beeld? Jesaja profeteert dat de koning zal sterven aan een ziekte, die hem is toegestaan omdat hij de koninklijke en biologische plicht om kinderen te krijgen niet heeft vervuld. Als hij tot inkeer komt en 15 jaar de tijd krijgt om die plicht te vervullen, trouwt hij met Jesaja's dochter, waardoor Jesaja de grootvader van hun zoon wordt.

Wat gebeurde er in die 15 extra jaren?
Jesaja 39 vertelt ons onder andere dat Babylon "prinsen" of ambassadeurs naar Hizkia stuurde om hem te feliciteren met zijn herstelde gezondheid.

Gelovend in het beste in mensen, en rationaliserend dat Babylon ver weg was, liet Hizkia de prinsen van Babylon de hele koninklijke schatkist zien. Alle tempelschatten, alle nationale opslagplaatsen van goud en zilver, zelfs tot de koninklijke opslagplaats van specerijen en voedsel. Het gaf Babylon een exacte schatting van Juda's kracht. Jesaja vertelde hem dat hij dom was om dat te onthullen aan een potentiële vijand, en dat de natie daar later onder zou lijden. Jesaja 39:3-7

Wat gebeurde er nog meer in die 15 jaar?

Manasse en Chefsiba kregen een zoon: Manasse, waardoor Jesaja de grootvader van Manasse werd. 2Kronieken 32:33 en 33:1 vertellen ons dat Hizkia stierf toen zijn zoon 12 jaar oud was, dus Manasse werd koning op 12-jarige leeftijd.

2Kronieken 33:1-10 vertelt ons dat de jonge Manasse kwaad deed door alle goden van de heidenen terug te brengen en zelfs heidense altaren te plaatsen in de tempel van de Heer. Vers 10 zegt dat de Heer tot Manasse en zijn volk sprak, maar zij wilden niet luisteren. Ik heb medelijden met zijn moeder Chefsiba, want zij was de vrouw van een van de meest godvruchtige koningen ooit, en de moeder van een van de slechtste koningen in de geschiedenis van het land.

Verzen 11-16 vertellen ons dat Manasse gevangen werd genomen en naar Babylon werd gestuurd, waar hij werkelijk tot inkeer kwam en de Heer leerde kennen. Hij werd ook teruggestuurd om het land te regeren. In zijn berouw maakte hij het kwaad dat hij eerder had gedaan ongedaan door alle heidense altaren af te breken en de tempel en het altaar van de Heer te herstellen. Hij beval heel Juda om de God van Israël te aanbidden.

Maar...
Tussen de tijd dat hij op 12-jarige leeftijd de troon besteeg en de tijd dat hij de Heer leerde kennen, deed hij iets verschrikkelijks. Hij haatte Jesaja, zijn grootvader. Waarom, weten we niet. Hij zal zeker hebben geweten dat hij het product was van die 15 jaar waarin van zijn vader werd verwacht dat hij een erfgenaam zou voortbrengen - misschien dacht hij dat hij niet echt gewenst was, niet echt geliefd, alleen gebruikt om de familielijn in stand te houden.

Als dat zo is, kunnen we zijn woede begrijpen op eerst zijn vader en dan zijn grootvader. Het was tenslotte Jesaja die zijn vader vertelde dat hij zou sterven als hij geen zoon zou krijgen. Wat de reden ook was, hij richtte zijn haat met volle kracht op zijn grootvader.

Dit is wat er gebeurde
Niet alleen in de Talmoed, maar ook in het Nieuwe Testament: Jesaja vluchtte voor Manasse, verstopte zich in een holte van een cederboom, maar werd ontdekt. Manasse beval de boom om te hakken met Jesaja erin gevangen, en zaagde daarmee Jesaja in tweeën. Hebreeën 11:37 verwijst hiernaar in de 'geloofsgetuigen', en zegt over verschillende niet nader genoemde gelovigen die voor hun geloof hadden geleden: "Zij werden gestenigd, zij werden in tweeën gehakt, zij werden door zwaarden gedood...".

Deze grote man Jesaja, grootvader van de koning, vriend van zijn vader, stierf als martelaar. Wat een hartzeer moet zijn moeder hebben gevoeld om haar zoon haar vader te zien vermoorden! Manasse kreeg later berouw en dat is goed, maar de natie leed verschrikkelijk voordat Manasse berouw toonde.

Wat als Hizkia gewoon 'oké' had gezegd toen hij te horen kreeg dat hij ging sterven?
Wees voorzichtig met wat je bidt. De Heer kon in die 15 jaar nog steeds Zijn weg weven, zij het met hartzeer voor allen. Wij hebben verticaal berouw en God vergeeft ons, maar de schade die wij veroorzaken of die ons wordt aangedaan is op deze aarde, horizontaal. Omdat het van de aarde is, moet het worden uitgewandeld, ervaren, afgehandeld. Maar in al deze dingen is de Heer nog steeds aan het werk, nog steeds in beweging in het leven van allen die naar Hem verlangen. Hij weeft Zijn wil in het weefsel van ons leven.

Zijn er gebieden waarop wij willen dat de Heer ons onze zin geeft? Hebben we soms aangedrongen en dingen geëist totdat we zien dat de Heer eindelijk antwoord, om dan te ontdekken dat de dingen niet gaan zoals we hadden gedacht? En dan vragen we ons vaak af waarom God dat liet gebeuren, terwijl we vergeten dat wij degenen waren die erop stonden dat Hij ons gaf wat we wilden.

Overweeg de mogelijkheid dat sommige van de dingen die je nu meemaakt je voorbereiden op wat je hebt gebeden.

Bekijk het leven in zijn geheel: we zijn al in de eeuwigheid, wat betekent dat er, zoals de Bijbel zegt, nog eeuwen zullen volgen. Kijk hoe Hij alles samenweeft, onze overwinningen en nederlagen, momenten van wijsheid en dwaasheid, en je zult genade zien. Heel veel genade.

Volgende week een nieuw onderwerp, tot dan,

zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en mail me op cwowi@aol.com